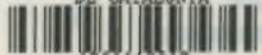

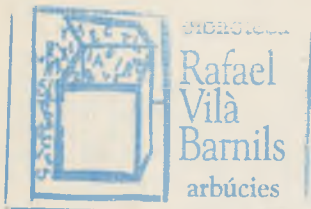
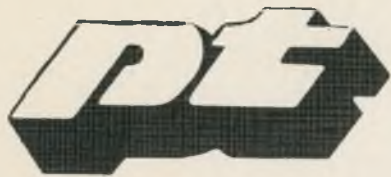
Caminem cap el canvi. Els embargs, una eina?

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1351163512

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

DISCOTECA

Camprodón, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

sumari

3. Editorial. Sumari. Poesia.
4,5,6. Tot xerrant amb... Dr. A. Rodríguez
7. Tots hi tenim veu

POLÍTICA

- 8,9. Les possibilitats del canvi. Reca-82
9. La rosa dels vents: Pessetes a 92,44 cts
10. Consideracions sobre unes efemèrides
11. De la Casa de la Vila estant: Dues reflexions entorn un fet
12. Eleccions Sindicals 82
13. El repte més gran del segle
14. Eleccions generals de 1982
16. Publicitat

CULTURA

17. Escola d'Adults o com completar una educació minvada i deficient
18. La brutícia o la deixadesa
19,20,21,22. Entrevista: Les parròquies s'envelleixen progressivament
23. Acudits
24. Visca
25. Tu passes?
26,27. Escó per a poetes: Josep M. de l'Estany
28,29. Les herbes: L'ortiga
30. Concurs
31. Breu
ESPORTS
32. Ramon Dalmau, sots-campió d'Espanya i de Catalunya d'auto-cross
33. Una cadena d'errors
34. Publicitat

editorial

LA INFORMACIÓ I EL CANVI

Amb aquest número de PERXADA que teniu a les mans encetem una nova etapa a la revista. Són moltes les feines i dificultats que comporta el treure una revista al carrer; hem passat moments difícils i per que no dir-ho, de cansament, amb problemes econòmics i de tota mena que han fet inviable, en certs moments, l'aparició puntual de la revista, i fins i tot, moments que han posat en perill la continuïtat.

Aquesta etapa que iniciem coincideix amb un entorn -voluntat de canvi, manifestada a les darreres eleccions. Nosaltres continuarem treballant per la consolidació i arrelament d'un canvi real i efectiu. La nostra eina per fer palès aquest canvi a nivell local, és fer per maneres que la informació que us arriba per mitjà de PERXADA sigui el màxim de clara, verídica i objectiva. La manipulació de certes informacions porta inevitablement a la creació d'un clima d'inseguretat ciutadana i és això el que busquen certs sectors molt reduïts del nostre poble, amb la informació clarament tendenciosa apareguda a certes publicacions diàries, com la del "Correo Catalan" el dia 26 de novembre amb el títol de "Unos 500 trabajadores afectados por embargos municipales"?

És ben evident, en aquest cas, la pretensió d'enganyar i confondre el lector. Denunciem aquest fet. No es pot enganyar al lector.

Esperem que continueu fent vostra la revista.

Bones festes i ben aviat.

Edita:

Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies

Disseny, compaginació i

muntatge:

Pep Badia

NOTA IMPORTANT:

PERXADA no es fa responsable ni sotacriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant. PERXADA ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

D'ARBÚCIES A NADAL

L'hivern ja fa temps va arribar. Ja he passat l'encostipat de rigor als primers freds. Els nens van al col·legi i ja s'acosten les vacances del xampany i de les joguines. Els grans cada dia s'abriguen més. Al calendari tan sols li resta una plana i pocs números. Al gall de Nit de Nadal li falten pocs dies per fer la darrera matinada. Avui un fort vent s'ha emportat l'última fulla que quedava als arbres de la Carretera. L'hivern els ha despullats.

J. M. de l'Estany

tot xeccant amb...

La Medicina General al nostre poble està a mans de: l'Emília Rustallet com a practicant i els Drs. Joaquim Ma Ribot i Antoni Rodríguez.

Un cop a la setmana vénen els especialistes de: Ginecologia, Radiologia, Oftalmologia, Otorrinolaringologia, Pediatria, Anàlisi i Odontologia. Si bé ja hi havia un especialista en rehabilitació, des de fa poc es disposa d'un local per a aquesta finalitat a la Llar dels Jubilats.

Extranyament, resta vacant una plaça de llevadora des de fa uns quants anys...

Com a representant ens hem adreçat a Antoni Rodríguez, metge titular d'Arbúcies.

Pregunta. Com està la situació sanitària a Arbúcies?

Resposta. En quant a l'aspecte tècnic, és del millor que hi ha; pocs pobles disposen d'ambulatori i dels aparells que tenim aquí. La cobertura sanitària està força bé en la fase curativa, de la fase preventiva no se'n pot parlar, ja que per desgràcia ni existeix.

Si es tracta d'hospitalitzar el malalt, s'ha de recórrer a Girona.

Pels desplaçaments es poden llogar les ambulàncies de la Creu Roja; en serveis molt justificats, la Seguretat Social reemborsa els diners al malalt.

DR. ANTONI RODRIGUEZ

Per altra banda, periòdicament ens reunim la Conselleria Mèdica (metges, veterinari, practicant, farmacèutic i conseller de Sanitat) i procurem coordinar els serveis sanitaris.

P. Què en pensa d'aquests macro-hospitals d'avui en dia?

R. Són un desastre... Està comprovat que tot hospital de més de tres-cents llits és incontrolable; la massificació tant de personal com de malalts, porta a una assistència poc humanitària i inadequada, el personal es destorba entre ell...

Encara que la Reforma Sanitària ja contempla aquest problema, de moment, no sé per quines raons no es duu a terme. Tenim l'exemple del que s'ha fet a la Residència de Girona que si ja era prou gran, han duplicat el nombre de llits (de 300 han passat a 600 llits). En canvi l'ideal que propugna la Reforma Sanitària, que és molt acceptable i estalviària pressupost, planteja les següents fases:

1a/ **Medicina primària:** retorn al metge de capçalera i donar importància tant a la prevenció (educació sanitària, estudi de salubritat

vivendes...) com a l'aspecte curatiu.

2a/ **Petits hospitals** amb nombre reduït de llits i serveis elementals (Quant a la recent ampliació de la Residència de Girona, hauria estat millor muntar un petit hospital a cada comarca, cosa que es faria amb el mateix pressupost).

3a/ **Hospital amb totes les especialitats:** aquest seria el paper que tindria la Residència, que en estar descongestionada pels petits hospitals de comarca, podria atendre molt millor els casos més complicats.

4a/ **Un gran hospital** per a tot Catalunya amb superespecialitats com neuro-cirurgia, cirurgia-cardíaca...

P. Què ho fa que la medicina pública, avui per avui, no rutlli?

R. De mitjans humans i tècnics no és pas que en falten, tampoc és problema de diners. Es tractaria de posar ordre i coordinar, que el govern passés a fets concrets.

Per altra banda, també hi ha massa incidència dels hospitals privats. L'èxit de la medicina privada està en què es fa per maneres que la medicina pública no fun-

cioni per uns interessos creats.

P.La gent ha perdut la confiança en els metges?

R.Penso que sí; abans el malalt demanava consell al metge, ara, més aviat en desconfia, quan va a la consulta prefereix que li receptin qualsevol medicament i no pas que l'escoltin. Cal tenir en compte que la majoria de les malalties són psico-somàtiques, és a dir, més que el mal físic el problema és en gran part de tensió, de nervis, preocupacions... i això no es cura amb medicines.

P.Sembla que es torna molt a la utilització de les herbes per a guarir malalties...

R.S'ha de tenir en compte que la farmacopea s'ha desenvolupat a través de les herbes. Actualment el que es fa és analitzar l'estructura de les herbes i reproduir-les químicament en un laboratori amb els mateixos resultats.

Per tant, no estic pas en contra de les herbes remeieres, sempre que el malalt sàpiga el que està prenent i en prengui la dosificació adequada.

Hi ha algunes herbes, com ara són els laxants catàr-

que mal dosificats són molt perillosos.

Al front de tot tipus de medicina, cal que hi hagi una persona que sàpiga el que fa i no creï falses esperances al malalt.

P.Quin paper creu que haurien de jugar les escoles en l'educació sanitària?

R.Fonamental, en acabar l'ensenyament obligatori tots els nois haurien de tenir uns coneixements mínims de salut: saber quan s'ha de cridar el metge, que s'ha de menjar, una higiene correcta de la boca, uns coneixements mínims de socorrisme, sexualitat, puericultura..., ensenyances que els serviran per anar per la vida.

Una persona ja adulta no es pot educar tan fàcilment perquè ja té uns hàbits adquirits.

P.Com és la relació del metge amb la gent?

R.El pacient sol ser molt exigent, gairebé mai no es posa en el paper del metge, volen rebre sempre un somriure i bones paraules, sense pensar que el metge com a persona, pot estar malhumorat, i molt sovint saturat d'una jornada massa plena. Moltes vegades, el que fa és reaccionar segons el planteig que li fa el malalt (amabilitat o rudesia).

(passa a la plana següent)

»

CANSALADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Camporodon, 6 ARBÚCIES

(ve de la plana anterior)

«

P. Hi ha algun tipus de malaltia que sobresurti a Arbúcies?

R. L'alcoholisme, hi ha molts casos de cirrosi produïts no per la típica borratxera, sinó per un mal costum de veure massa; és un problema de mentalització i potser de costums (es considera perillós sobrepassar dels 3/4 de l. de vi diaris).

Per altra banda, la falta de motivacions culturals fa que la gent derivi als bars o discoteques on és quasi obligatori beure.

També em trobo amb gran quantitat de boques asèptiques, mal cuidades i sovint plenes de pus, i això pot produir moltes malalties.

P. Hem vist anunciat un curset de puericultura...

R. Es tracta d'una empresa

FOTO: ARBÚCIES

privada (C.C.C.) que ofereix aquests serveis a canvi d'una matrícula bastant elevada. S'obté un títol homologable visat pel Ministeri de Sanitat.

P. Tens intencions de quedar-te temps aquí a Arbúcies?

R. De moment no tinc intenció de marxar-ne, però seguir molt de temps així tampoc és gratificant, perquè el fet d'estar en un poble suposa estar molt lligat d'horari i perds l'oportunitat d'innovar-te, acudir a congressos, rotacions en hospitals per conèixer especialitats... etc. Intervenien, però, d'altres factors de caire personal.

Moltes mercès i a reveure.

Glòria Font
Carme Coll

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

DE GIRONA

ELS EMBARGS I EL TERROR- RISME PERIODÍSTIC

Sr. Director de PERXADA:

Tot i que m'he nascut a Arbúcies, em considero arbucienc com el que més. M'agrada el poble i molta de la seva gent. Per això vull donar la cara quan d'altres l'amaguen. I això ve d'una petita notícia que publica el Correu del 26 de novembre passat, sobre els embargs tan famosos i que el poble coneix. No vull entrar en la polèmica de si són legals o no, desmesurats o massa poc. Per la meua part, he pogut constatar al llarg dels últims anys una actuació molt decidida i noble de l'Ajuntament a tots els terrenys. Per això sol, ja els dono la raó. Si per altra part aquests Srs. embargats no han volgut pagar (tots els del poble amb ulls i orelles saben per què) considero lògic que s'arribi en aquest punt. Però no és això el que voldria denunciar ara. El que m'ha indignat és que en un diari sempre seriós com el Correu, es publiqués una informació sense signar (encara que la majoria de lectors assidus i vinculats al poble suposem qui ho ha escrit), totalment falsa com sap la gent que ha viscut la situació. Però és que això es llegeix també a Barcelona i a tot Catalunya. I és molta la gent que no coneguent la problemàtica del poble, es pot fer una idea equivocada del problema. Jo diria que publicant una nota d'aquest caire amb un encapçalament tan fals i tendencios com és: "500 TREBALLADORS AFECTATS PER EMBARGS MUNICIPALS" és una

mostra d'autèntic terrorisme periodístic. I això és greu.

A l'autor o informador li preguntaria:

Creus que fas un favor a algú enganyant la gent?; Consideres que uns toquets a l'espatlla d'uniques persones pot compensar del menyspreu d'un poble?

Realment demostres estimar molt poc Arbúcies. Amb informacions d'aquest caire et poses al nivell que mereixes. El poble sempre agraeix aquestes mostres de sinceritat. Ja te n'adonaras.

Un barceloní que estima Arbúcies.

P. Martorí Xerta

CASAL D'ESPLAI

Arbúcies ja té Casal d'Esplai per a Jubilats i Pensionistes, amb això manifesta una vegada més el seu desig de millorar en tota cosa cívica i en amor els seus habitants, treballant sense cansar-se en pro de la solidaritat i germanor, que ens porti cada dia a forjar un món millor.

Jo crec que la generació de les persones de la tercera edat d'avui ha estat la del treball dur i l'esforç

per a aconseguir el nivell de vida del qual gaudim, no més ho podem reconèixer fent un petit esforç pensant el que fou Arbúcies 50 anys enrera i el que és ara. Per tant és noblesa ser agraïts i això és demostra amb la realització de l'Obra Social del Casal.

La generació present i les de futur seran les del millorament, la solidaritat, el treball de la tècnica, la pau i la justícia entre els habitants de tots els pobles.

Això és el que desitgem les persones de la tercera edat per vosaltres joves; i voldríem dir-vos una vegada més que sols el treball, l'esforç i la superació personal acompanyada d'honradesa humana us hi portarà.

Moltes gràcies a tots els arbuciencs que han ajudat a fer realitat l'Obra del Casal.

Siparzo

DISCOTECA ARBUCCIES

El passat 28-0 ja és història. Història i esperança en el futur. Tot alhora. S'ha iniciat una etapa decisiva i clau per la convivència futura en la nostra societat. Hem donat, de manera irrefutable, un pas endavant que ha d'ésser necessàriament el punt de partida envers la conquesta de noves i més altes cotes de justícia i benestar. Però, les dificultats que sens dubte sorgiran, afegides a les ja paleses en aquest moment, faran molt difícils d'aconseguir aquests objectius. Però d'això ja en parlarem d'aquí a quatre anys. Avui m'interessa sobretot, reflexionar en veu alta sobre les possibilitats reals que aquesta voluntat de canvi, expressada a les eleccions, es transformi en quelcom concret i palpable. És, evidentment, una valoració estrictament personal amb ànsia d'objectivitat

I jo em pregunto que podem esperar d'aquesta voluntat de canvi? Tothom té dret a esperar el que vulgui. És normal que tots esperem el màxim. Però hem de tenir present que a diari la realitat condiona la voluntat. I la realitat del país en aquest moment és força complexa. Més del que pensem.

Quan aquestes línies surtin al carrer, tindrem un govern socialista o social-democràta-cristià per ésser més exactes. I d'aquest govern, el poble n'espera una actuació decidida i eficaç que fagi palpable el canvi a tots els nivells ja. I això, objectivament, en aquests mo-

ments, i a curt termini, no és pas del tot factible. Les macro-magnituds econòmiques que reflecteixen continuadament i periòdica la situació de l'economia del país parlen per si mateixes. Inclús pel més profà en la matèria, les conclusions són evidents:

*Un **atur**, xifrat oficialment per sobre els 2 milions de persones, encara que en realitat, i sense exagerar, es considera que afecta a quasi 4 milions (un dia abordarem amb profunditat aquest tema). Aquest problema és el més greu que té el país i també el més difícil de solucionar.

*Un **dèficit** incontrolat del sector públic. Aquí són possi-

bles resultats positius si s'encara el problema amb ganes i racionalitat.

*Una **inflació** amb una tendència constant a l'alça i amb uns diferencials notables respecte de la majoria dels països del nostre entorn, cosa que dificulta moltíssim les possibles polítiques de relançament econòmic que es pugui prendre.

*Un **dèficit** de la Balança de Pagaments (sobretot la Comercial) que és un problema estructural de l'economia espanyola que no té solució ni a curt ni a mig termini.

***Pèrdua de credibilitat** exterior,....i així fins l'avoriment.

Per escometre tots aquests problemes ara, enmig d'una conjuntura mundial gens afavoridora, només és possible un tipus de política: una política honesta, racional, imaginativa, basada en la capacitat i el treball dels seus actors. I tot això en un clima de solidaritat i confiança. La realitat d'aquests darrers anys ens demostra que, només els països on el diàleg i la voluntat d'enten-

HUMOR

EL CANVI

ELS REIS DELS POLITICS:
"ANY NOU, CAMISA NOVA"

RESUM DE L'ANY 1982:
-RES NO HA CANVIAT,
NOMÉS EL CANVI

CANVIARÀ L'ANY VINENT?:
-SI; EN COMPTES DE SER 1982 SERÀ 1983

ELS CANVIS

32
DESEMBRE
EL CANVI
6

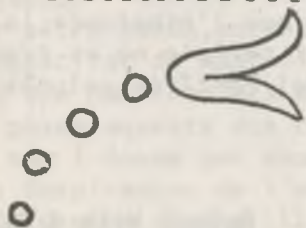
CANVI

dre's s'ha imposat a les pures imposicions i pressions d'unes forces socials sobre d'altres, ha estat possible mantenir una certa estabilitat econòmica. És per aquests paràmetres de diàleg entre parts enfrontades per on passa la solució o la sortida inicial a la crisi.

I si al final només s'aconsegueix, com opinen molts "entesos", de posar un xic d'ordre a l'Administració pública, millorant el seu servei i rendiment, acabant d'una vegada per sempre amb tanta despesa incontrolada i malgastada; amb tants de funcionaris amb més d'un sou, a costa de tanta gent que no en té cap; amb tota la corrupció a tots nivells, etc. Si només, i tot això, fos realitat d'aquí a quatre anys, benvingut sigui el canvi. I m'atreveiria a dir que mai tants ens conformaríem amb tan poc.

Xavier Güell i Ferrer

propaguen
PERXADA

la rosa dels vents

PESSETES A 92,41 CÈNTIMS

Felipe González, François Mitterand i Olof Palme, tres socialistes europeus, han començat la seva tasca executiva prenent la mateixa decisió malsonant, però alhora necessària i realista: **la devaluació**.

DEVALUACIÓ, PER QUÈ?

Narcís Serra, actual ministre de Defensa, dictava a l'any 1974 una definició tècnica i apuntava que tota devaluació cerca l'afavoriment de les exportacions tot abaratint el valor dels productes nacionals amb relació al poder adquisitiu dels compradors estrangers.

La devaluació és, senzillament, una mesura político-econòmica, i la seva aplicació és quasi obligada en els moments en els quals la balança comercial és deficitària. Dèficit que ve motivat per una minva de la capacitat competitiva als mercats exteriors, i fruit de la qual és que el nivell d'inflació del país venedor és superior al dels estats compradors. Té, per tant, caràcter conjuntural i li cal anar acompanyada d'altres disposicions econòmiques que apuntin cap a la mateixa diana: l'augment de la producció, que a la fi aportarà un desitjable decreixement de l'índex de aturats.

FOTO-ROBOT

Si hom fes el visionat d'un video en el qual se'ns passés el desenvolupament de les exportacions espanyoles els darrers noranta dies no hi ha cap dubte que veuríem la foto-robot de tots aquests fets enumerats. Fets que obliguen a qualsevol govern que toqui de peus a terra a adoptar mesures d'aquest tarannà deixant a un cantó tot tipus de "remiendos" com els que s'han estat fent fins fa ben poc.

EL CINTURÓ, DE BELL NOU

Ara bé, aquesta decisió del govern González no servirà de res si la part assalariada -sempre la soferta classe treballadora- no hi posa l'esquena. Cal que, mitjançant el seus sindicats pluralistes, pacti una política racional de sous no en benefici de l'empresariat sinó per evitar que el que es pot guanyar amb una devaluació no es perdi una altra vegada -per enèsima vegada- com a conseqüència de de l'efecte encaridor dels salaris sobre el cost final del producte. Cost que haurà d'ésser el més apetible arreu dels mercats internacionals.

Els treballadors espanyols hem de concienciar-nos que quasi tots, individualment i insolidària, estem vivint per damunt de les nostres possibilitats econòmiques reals; i aquest és un luxe que Espanya, en conjunt, no se'l pot permetre.

J. Puigvi i Funollet

CONSIDERACIONS SOBRE UNES EFEMÈRIDES

La cronologia dels fets importants ocorreguts al nostre país en el decurs dels mesos d'Octubre i Novembre d'enguany, deixarà, probablement, una senyal perdurable. La victòria electoral dels socialistes i la posterior visita papal tenen un pes específic tan absolut que, si en aspectes quasi oposats, acumulen una transcendència molt ampla. Tant és així, que una i altra avinentesa han clavat sobre la nostra porta nacional l'anunci de veritables i profitoses transformacions.

La contesa electoral del darrer dijous d'Octubre va descarregar un comboi de gent nova a l'andana de la política espanyola, tot obrint un interragonant d'esperança sobre el pensament i sobre l'edifici de la vinent Administració. Però, si bé és cert que la possibilitat teòrica del nou equip polític conté, teòricament, un pes específic més que notable, cal tenir en compte que el trasbals que frena tota l'economia universal l'obligarà, segurament, posar fre a l'entusiasme, fet que podia entorpir la marxa que desitja i espera la gran opinió treballadora. Tot fent lleugeríssimes consideracions, els homes del futur Govern formen un equip notable i, si no fos que el camp està enfangat, caldria esperar amb seguretat l'èxit que sols aconseguen les perfectes formacions. Però allà, al davant, hi ha fred, l'opinió contrària i la més que possible relliscada.

Ens cal assebeutar-nos a la llotja deportiva, esperançats i confiats, tot esperant el bell joc i disposats a aplaudir la difícil sabiduria.

Una assignatura que no té, quasi mai, sobresortins.

Els deu dies que va durar la presència de l'actual Sant Pare a terres espanyoles, van deixar, innegablement, una marca profunda dins el misteri de l'ànima nacional. És ben cert que el **Papa viatger** assolí a casa nostra el summum de la seva erràtil audiència fidèlica, i cal reconèixer que la gran massa assistent a totes les cerimònies va ésser moguda amb saviesa, oportunitat i entusiasme. I això, a pesar de la proximitat electoral tot just closa, oferia, evidentment, certes dificultats, fet que, de retop, diu ben clar el grau de maduresa que

ha assolit el país en tot allò que es refereix al bon ús de la ciutadania. Gràcies a Déu.

En un món, cada dia més tancat al barri del materialisme, el pas del Sant Pare polonès inspira, indiscutiblement, una submissió de respecte, no precisament deguda a l'origen que cobreix la seva titulatura. Ans el contrari: l'home lliure que hom endevina dins els seus ulls; el doll de sinceritat que irradia el seu gest; l'abstracció on s'enfonsa la seva ànima hipnotitzada; el saber-se donar íntegrament i, sobretot, el saber-se endur l'escoltador darrera l'estrany misteri del seu humanisme, li possibiliten plenament la captació voluntària d'uns oients que es meravellen pel simple fet de la seva senzillesa tan a l'abast de tothom i tan despullada d'aquella prosòpia que deshumanitzava els seus antecessors.

Cal convenir, però, que el nostre sentiment integral de cristians a l'antiga, li han fet més planera la feina; sense que això vulgui dir que Ell en fes mai cap abús: les diferents anades als punts potser més sensibles a la seva presència; la incansable paraula mesurada; el ben dir i el ben desitjar, van segellar un períple ple d'entusiasme i fervor, sols interromput pel record dels aiguats de València i per l'inici d'aquells que es produïren a la Catalunya-Nord, el dia abans de la seva partida.

Ara, al cap d'un setmanes de la papal visita, seria bo que tots ens recordéssim de la presència amiga, de l'alta sabiduria del mot germà. És l'única manera de fer pau, de fer pàtria, de fer amistats, de fer poble, i de fer, àdhuc, llibertat política. Una llibertat política que una bona part dels Papes antics van mirar-se a través d'un cristall trencat, fins que la regència de Joan XXIII i de Pau VI, va produir, respectivament, el seu canvi i la seva rectificació.

Hem de tenir, més que l'esperança, la seguretat de que aquell períple no es trencarà amb la presència del Pontífex polonès.

Rafael Vilà i Barnils

de la casa de la vila estant...

DUES REFLEXIONS ENTORN UN FET

En la meua primera compareixença en aquestes pàgines en el número 10 de "Perxada", feia una breu declaració d'intencions sobre el que pretenia amb: "De la Casa de la Vila estant..." i remarcava que a nivell personal volia que fos un exercici d'higiene mental que m'ajudés a recuperar la serenitat, questionada a voltes per la responsabilitat i les tensions d'un càrrec públic.

Si tots els articles publicats fins ara han acomplert d'una manera o altra aquesta funció, us haig de confessar amb tota sinceritat que cap ho ha fet tant com el que estic escrivint en aquests moments. De la mateixa manera que cap tema, durant 3 anys i mig de gestió municipal, m'havia exigit un esforç físic i mental tan gran com el dels "morosos".

I, és que amics, cal escriure-ho amb totes les lletres: els arguments i els mètodes emprats per algunes persones en aquesta ocasió han sobrepassat tots els límits de la més elemental convivència democràtica, fins al punt de convertir-se en una demostració deplorable d'irracionalitat.

Precisament per què l'article està més en funció del meu alleugeriment intel·lectual que de qualsevol raó d'eficàcia política, no vull fer cap esment dels fets en sí, els quals per altra banda han estat divulgats abastament per la premsa (Punt Diari, Los Sifios, El Correo Catalan...), però sí fer-vos arribar les meves reflexions.

La primera d'aquestes reflexions és sobre la moral personal i l'ètica política que hom pot deduir de certes actituds que he pogut conèixer aquests dies.

Sóc una persona convençuda des de sempre, que qualsevol activitat humana requereix un mínim d'ètica per part d'aquells que hi intervenen. Vull dir, i permeteu-me el símil, que tothom acati les regles del joc i es compromet a jugar amb cartes marcades, o amb dos jocs.

Per altra banda, entenc la moral, com aquella capacitat de mantenir-se ferm, en l'actitud que hom creu més pròpia i digna.

Si posem aquests dos conceptes en un mateix sac i donem per demostrat que els principis inspiradors de l'actuació de les forces de dretes són la LLEI, L'ORDRE i L'AUTO-

RITAT, per damunt de qualsevol altre concepte, (igualtat i justícia inclosos) sorgeix automàticament la pregunta: ¿De quina manera han estat capaços certs senyors, de conjuminar els seus principis d'homes de dretes, amb una pràctica política que els ha dut a ignorar olímpicament la llei, a desafiar l'autoritat legitimament constituïda i alterar l'ordre amb insults i amenaces als representants d'aquesta autoritat...?

L'altra reflexió que m'he fet constantment aquests dies ha estat sobre el poder il·limitat (?) del diner.

¿Poden els prepotents econòmicament, en base al seu poder, exercir el control gairebé total sobre les persones que cauen directa o indirectament dins la seva àrea d'influència...?

¿Poden exigir amb pressions, xantatges i coaccions que les persones lligades a ells laboralment renunciïn a les seves conviccions polítiques o si més no a una pràctica política i cívica que les lleis garanteixen...?

¿És lícit que per qualsevol mitjà influeixin o condicionin l'exercici de l'autoritat emprats únicament en la "legimitat" del seu poder econòmic?

Ja ho veieu amics, tot plegat unes breus reflexions, no massa esperançadores. Sincerament us haig de dir, que les respostes a aquestes preguntes em fan venir, a voltes, esgarrifances.

Jaume Soler i Pastells

imatge SERVEI TÈCNIC

**TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassete e
Auto Ràdio Cassete Alta Fidelitat
Antenes TV i Ràdio Comunicacions
Accessoris i materials**

Sorrall, 16
Arbúcies (Girona)

ELECCIONS SINDICALS-82

El passat dimarts dia 7 es culminava altra vegada, a la nostra Vila, la convocatòria d'Eleccions Sindicals tal com està regulat en el títol II de l'Estatut del Treballador.

Dintre de la més absoluta normalitat democràtica, hem escollit els companys que durant els propers dos anys tindran la responsabilitat de vetllar, negociar i, si fos necessari, fer aplicar aquella normativa que protegeix els drets dels treballadors; disposant d'unes hores mensuals retribuïdes per a poder-se comunicar amb els seus representants dintre de l'Empresa durant la jornada laboral, assistència a cursos de formació o qualsevol activitat de representació o gestió del càrrec per el qual han estat elegits.

Disposen també d'una normativa especial, dintre del mateix Estatut, per garantir l'actuació dels Delegats i comitès d'Empresa, fins dos anys després del seu mandat, sense oblidar la més important i efectiva: la solidaritat derivada d'una gestió honesta en defensa dels propis treballadors.

Aquesta vegada la participació també ha estat majoritària a les urnes podent-se observar com a molt positiu la renovació quasi sencera dels comitès la qual cosa, segons el meu criteri, significa que cada vegada són més els treballadors conscienciats, factor aquest que amplia i assegura al mateix temps la lluita en defensa dels nostres drets.

Per això, cal ésser optimista davant la greu situació laboral del país i continuar la lluita cara a aconseguir el manteniment del poder adquisitiu dels salaris, no renunciant a cap dels postulats que continua-

rem reivindicant fins a obtenir: jubilació als 60 anys,

pensions dignes, ajudes familiars, igualtat real en el treball de la dona i millors condicions de treball.

Mimí Metal.lúrgic

Leger: «Los constructores» (1950).

 **hostal
Torres**

C/ F. CAMPRÒDON, 14

Telèfon 86.00.42.- ARBÚCIES

EL REPTA MÉS GRAN DEL SEGLE

La comissió general de Justícia i Pau decidí, en el seu ple de febrer de 1981, realitzar una campanya per a què l'Estat Espanyol s'incorporés als països que compleixen la resolució de les Nacions Unides -aprovada repetidament i amb el vot favorable del govern Espanyol- segons el qual els països amb un cert nivell de desenvolupament haviem de destinar com a mínim el 0,7% del seu P.N.B. a ajuda pública als països més necessitats pel seu nivell de renda.

La campanya ha tingut substancialment dues etapes. La primera de sensibilització i recerca de recolzament ciutadà, on superaren les 200.000 signatures, les quals foren lliurades al president del Congrés de Diputats. Era un text dirigit a les forces polítiques, en el que es demanava l'aprovació del mencionat 0,7% del P.N.B. i la inclusió en els pressupostos de l'Estat des de 1983.

També al juny del 1981, cinquanta-quatre premis Nobel feien una crida per enfrontar la tragèdia de "desenes de milions d'ésser humans, a qui la fam i el subdesenvolupament fan agonitzar, víctimes del desordre polític i econòmic internacional". La crida va tenir un bon ressò però continua essent necessari, per impedir aquell holocaust, que "els ciutadans i els representants polítics elegeixin i votin... noves lleis, nous pressupostos, nous projectes i noves iniciatives".

El 10 de maig de 1982 es dirigí una carta a tots els membres del Congrés i del Senat informant oficialment de la campanya "Objectiu 0,7%". Aquesta carta també parlava de la publicació d'una crida firmada per seixanta personalitats de diverses nacionalitats i regions de l'Estat Espanyol, de diferents ideologies i professions que recolzen la iniciativa de Justícia

i Pau. Un primer pas significatiu fou al Senat el febrer de 1982, en aprovar per unanimitat una proposició no de llei contra la fam del món, projecte que incloua explícitament l'acompliment d'aquella resolució de les Nacions Unides.

Poc abans de les eleccions generals de l'Estat Espanyol, en una reunió mantinguda amb la representació de la majoria dels partits polítics, prengueren el compromís "davant de Justícia i Pau" de complir en plaç breu aquella resolució de l'O.N.U. del 0,7%; crec que si s'aconsegueix això -i penso que s'aconseguirà-, podrà dir-se que les Corts Espanyoles hauran pres una decisió històrica.

Per altra banda, és d'elogiar l'acollida que va tenir la campanya al poble d'Arbúcies, per l'important nombre de signatures recollides, com pels actes i adhesions de diverses entitats, essent un exemple per als altres pobles, ja que se'n feren ressò els mitjans més importants de comunicació de tot el principat.

La campanya va tenir ressò més enllà de les nostres fronteres; un destacat personatge, des d'Amèrica Llatina, agraïa al batlle d'Arbúcies i a tots els col·laboradors del poble que s'adheriren solidàriament a l'holocaust de fam que tan esgarrifosament pateix el seu país on més del 50% de la població és víctima de la fam.

També vull remarcar que l'esforç de tots nosaltres ha estat extraordinàriament fecund, estic plenament convençut que tan sols la solidaritat és capaç de canviar (passa a la plana següent)

CROS ESCOLAR

Tal i com era previst, se celebrà a Arbúcies el passat dia 11 de desembre, la tercera prova del Grup B del campionat escolar de cros de la comarca de la Selva, corresponent al curs 82-83, i en el que participaren les poblacions d'Hostalric, Breda, Sant Hilari i Arbúcies. Abans s'havien disputat dues proves més a Hostalric i Sant Hilari.

Més de 300 alumnes participaren en la prova arbucienca, englobats en diferents categories: benjamins, alevins, infantils i cadets, masculí i femení.

enguany, aquestes tres proves han servit per a classificar els 15 millors de cada cursa per la gran final que es disputarà a Hostalric el dia 22 de gener i a Vidreres el dia 6 de febrer. D'Arbúcies s'hi han classificat una cinquantena d'alumnes, als quals desitgem molta sort en la gran final, de la qual donarem informació en els propers números de PERXADA.

Al no tenir els resultats

de la prova arbucienca, us oferim a continuació els de la primera jornada, en les curses on s'han classificat alumnes locals:

Benjamins femenins: 2a M. Tayedà (Vedruna)

Caganus femenins: 2a G. Torres (Vedruna), 3a S. Vila (Vedruna).

Caganus masculins: 1er J. Masferrer (Dr. Carulla)

Infantils femenins: 3er F. Aymerich (Dr. Carulla).

Cadets femenins: 1er E. Soriano (Montsoriu), 2a I. Massó (Montsoriu), 3a C. Cutillas (Montsoriu)

Cadets masculins: 1er J. C. Crespo (Montsoriu), 2on A. Trivillo (F. Professional), 3er S. Marmolejo (F. Professional).

Jaume Sureda

ELECCIONS

CONGRÉS

1. LIGA COMUNISTA (LC)	2
2. PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA (PCC)	5
3. FUERZA NUEVA (FN)	2
4. PARTIDO SOCIALISTA DE LOS TRABAJADORES (PST)	12
5. CONVERGENCIA I UNIO (C i U)	1.280
6. PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA (PSUC)	28
7. PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	498
8. CONSERVADORS DE CATALUNYA (C i C)	44
9. CENTRO DEMOCRATICO Y SOCIAL (CDS)	42
10. FRONT COMUNISTA DE CATALUNYA	2
11. FROUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC)	103
12. PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA (Marxista-Leninista) PCE (M-L)	5
13. NACIONALISTES D'ESQUERRA	82
14. UNIFICACION COMUNISTA DE ESPAÑA (UCE)	1
15. CENTRISTES DE CATALUNYA - UCD (CC-UCD)	28
16. FALANGE ESPAÑOLA DE LAS J.O.N.S	2
17. COALICION "ALIANZA POPULAR - PARTIDO DEMOCRATA POPULAR" (AP-PDP)	440

EL REPTÉ MÉS GRAN DEL SEGLE

(ve de la plana anterior)

«

aquest món malalt, on es gasta un milió de dolars per minut en armament.; continuant el nostre treball personal -que ningú no podrà reemplaçar- per anar construint un MÓN de Justícia de Progrés i de Pau, "puix que les guerres neixen de la ment dels homes, és una ment dels homes on s'ha d'erigir els baluards de la Pau".

Des de Girona

Jordi Planas i Bosch

EL COL.LEGI JESUS INFANT, CAMPIONS DE PETANCA

El passat dia 5 de novembre, es va reunir a Olot els centres d'educació especial de les comarques gironines, per tal de celebrar llur campionat de petanca, organitzat per la Federació Catalana d'esports de Pedagogia Terapèutica.

Hi participaren les escoles de: Caldes de Malavella, Ripoll, Olot, Figueres, Girona, Palamós i Arbúcies, amb un total de 23 tripletes.

La competició va començar a les 11 i s'acabà a les 2 de la tarda.

Les tripletes guanyadores foren:

- 1r. Arbúcies
- 2n. Ripoll
- 3r. Figueres

Un cop finalitzada la competició, tingué lloc un dinar de germanor. La diada es cloqué amb el repartiment de diplomes a tots els participants.

El Col·legi Jesús Infant, agraïeix la col·laboració de l'Associació de Jubilats i Pensionistes de la vila, que ha estat el seu entranador.

GENERALS 1982 SENAT

D. ARGARITA AGUSTI GOBARTT CENTRISTES DE CATALUNYA - U.C.D.	41
D. FRANCISCO ARTUÑO RIDAO FALANGE ESPAÑOLA DE LAS J.O.N.S	6
D. JOSE COMES NADAL COALICIÓN "ALIANZA POPULAR - PARTIDO DEMOCRATA POPULAR"	413
D. CAROLINA COSTA CARRERAS FRONT COMUNISTA DE CATALUNYA	9
D. FRANCESC XAVIER COROMINAS MAINEGRE NACIONALISTES D'ESQUERRA	124
D. MARIA ROSA ELISA CREHUET WENBERG Independiente PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA	39
D. ANGEL DOMINGUEZ TERRON PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA	13
D. ANA ESCOFET TAPIA PARTIDO SOCIALISTA DE LOS TRABAJADORES	22
D. FRANCESC FERRER I GIRONES PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA	470
D. ROSA M. GALLART ADALID PARTIDO SOCIALISTA DE LOS TRABAJADORES	18
D. FELICIANO JIMENEZ BORONAT PARTIDO SOCIALISTA DE LOS TRABAJADORES	15
D. PEDRO JUVANTENY JUVANTENY CENTRO DEMOCRATICO Y SOCIAL	52
D. MARTIN MARRO TEIXIDOR FUERZA NUEVA	8
D. JOSE ANTONIO MARTIN DE VIDALES VILLAMOR CENTRO DEMOCRATICO Y SOCIAL	44
D. LLUIS MEDIR HUERTA PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA	39
D. JOAN MIRO AMETLLER PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA	34
D. ESTHER MONTESINOS PERERA FRONT COMUNISTA DE CATALUNYA	1

D. PEDRO MORON LOPEZ CENTRISTES DE CATALUNYA - U.C.D.	29
D. VICENTE NEBOT FORES COALICIÓN "ALIANZA POPULAR - PARTIDO DEMOCRATA POPULAR"	377
D. MARIA MARTA OLIVAN PLAZAOLA FRONT COMUNISTA DE CATALUNYA	3
D. NARCIS OLIVERAS I TERRADAS COALICION "CATALUNYA AL SENAT"	1.275
D. PEDRO ORTEGA GONZALEZ PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA	7
D. EMILI PALLACH I CAROLA PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA	416
D. JOSE BENITO PAVON MARTI COALICIÓN "ALIANZA POPULAR - PARTIDO DEMOCRATA POPULAR"	373
D. ALBERTO PLANASDEMUNT GUBERT CENTRO DEMOCRATICO Y SOCIAL	52
D. AURELIO PULIDO PEREZ FALANGE ESPAÑOLA DE LAS J.O.N.S	3
D. PABLO QUIÑONES DEL CASTILLO FUERZA NUEVA	5
D. JOSEP RAHOLA I D'ESPOÑA COALICION "CATALUNYA AL SENAT"	1.292
D. JAIME RAMON Y SOLER CENTRISTES DE CATALUNYA - U.C.D.	31
D. RAMON SALA I CANADELL COALICION "CATALUNYA AL SENAT"	1.277
D. LUIS SASTREGENER AULI FUERZA NUEVA	4
D. ANGEL SERRADELL PEREZ PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA	3
D. JAUME SOBREQUES I CALLICO PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA	432
D. ALBERTO VILADOMS MAÑE FALANGE ESPAÑOLA DE LAS J.O.N.S	-

AJUNTAMENT

D'ARBÚCIES

PÀGINA D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

EDICTE

L'Ajuntament de la meua presidència, en sessió celebrada el dia vint-i-cinc de novembre de 1982, adopta acord d'aprovar, amb caràcter inicial, el Pla parcial d'iniciativa privada de la finca sita en la zona Sud del casc urbà d'aquesta vila i anomenat "La Pla-na", i cas de que en tràmit d'informació pública no es presentessin reclamacions s'aprovà considerar-lo aprovat de manera provisional.

Així mateix, acorda aprovar la divisió poligonal d'actuació continguda en l'esmentat Pla Parcial.

Durant el termini d'un mes, comptador des de l'endemà de la publicació del present Edicte, restarà l'expedient a la Secretaria d'aquesta Corporació i a hores d'oficina, a efectes d'examen i reclamacions.

Arbúcies, a 14 de desembre de mil nou-cents vuitanta-dos.

El batlle,

JAUME SOLER I PASTELLS

AVÍS

Es demana a totes les persones que hagin canviat de domicili, o bé s'hagin donat d'alta a la nostra vila, tinguin a bé de fer-ho saber a la Casa de la Vila, a fi de poder actualitzar el Padró d'Exaccions Municipals cara a l'any 1983. Seria convenient que això es fes abans del 31 de gener.

Així mateix es demana que tots els jubilats que cobrin una pensió global familiar inferior al sou mínim interprofessional, que no tinguin cap altra font d'ingressos, i creguin que tenen dret a pagar la quota reduïda de la taxa d'escombreries (només 100 ptes.), cal que passin per les Oficines de la Casa de la Vila qualsevol dia feiner, de 8 a 2 del migdia a fer la sol·licitud corresponent, abans del 31 de gener del proper any.

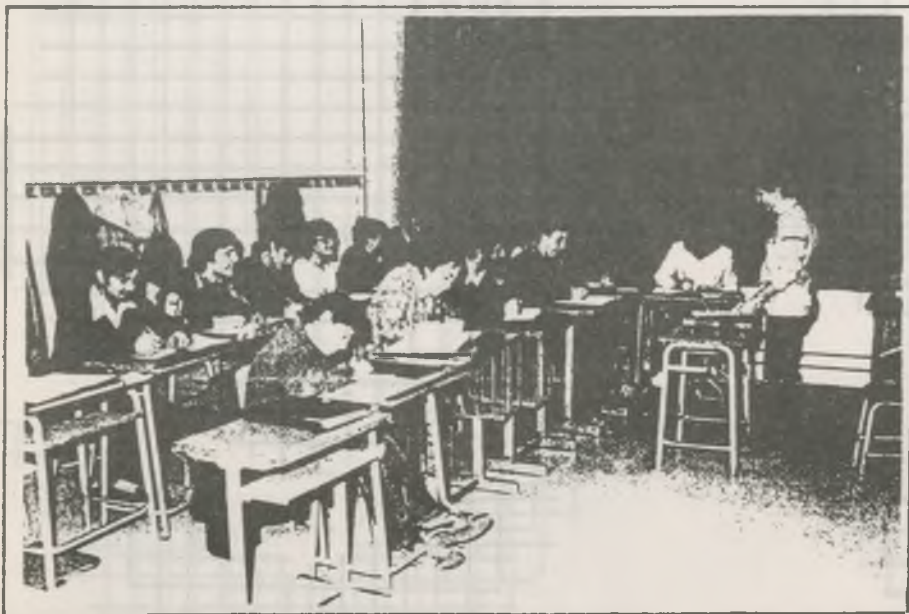

ARBUCIENS

MANTINGUEM NETA
LA NOSTRA VILA

(Generalitat de Catalunya-Acció Cívica)

ESCOLA D'ADULTS O COM COMPLETAR UNA EDUCACIÓ MINVADA I DEFICIENT

Més interessant seria en aquest article escriure o fer una reflexió a nivell teòric dels objectius de les escoles d'adults; però donat que no sóc pas cap professional de l'ensenyament i en aquest camp els meus coneixements són molt limitats, deixaré que una persona entesa hi dediqui una estona el proper número i jo faré un resum del per què i el què és ara la nostra escola d'adults.

L'Escola d'Adults neix com tal el curs 81-82 amb el Graduat Escolar a petició d'unes persones interessades. Fou una experiència molt positiva i podem afirmar que la tasca de les dues mestres junt amb l'interès de la trentena d'alumnes han posat les bases d'aquesta realitat esperençadora que és l'Escola d'Adults d'Arbúcies avui, amb 170 alumnes i 6 cursos.

Aquests cursos són els següents: Català 3 nivells a càrrec de la professora Núria Tort Anglès 2 nivells a càrrec de la professora

Montserrat Fauria, Francès a càrrec de Pilar Moreno, Graduat Escolar a càrrec de Montserrat Cortès, Dibuix i Pintura a càrrec de Mercè Junoy i B.U.P. a càrrec de Carme Capdevila i Montserrat Mataró (licenciades).

L'objectiu d'aquesta escola és doble: per una banda possibilitar que els adults que en el seu moment van tenir una escolaritat deficient, puguin completar-la; i per altra, motivar l'interès pels coneixements entre els adults que ha de ser permanent.

En quant el seu funciona-

ment, hom ha pretès que l'escola d'adults fos autogestionada al màxim: que una relació i coordinació eficaç entre mestres i alumnes faci possible la programació de matèries i l'organització d'activitats complementàries.

Aquesta organització està ja en marxa; no obstant i això, sorgeixen a nivell oficial i legal una sèrie de problemes que hem de conèixer i a partir d'aquí intentar per tots els mitjans que estan al nostre abast de resoldre'ls.

Un d'aquests problemes i potser el principal, és que les escoles d'adults com a tals no tenen cap suport legal. La coordinació ve més o menys donada pels Serveis Territorials d'Ensenyament de Girona a través d'un coordinador d'Educació Permanent, però fa falta tota una estructura organitzativa i d'assessorament eficaç. Fa un mes escàs, s'ha creat a la Generalitat, un Servei d'Escoles d'Adults, però com tota cosa que comença, li falta un rodatge i un coneixement real de les necessitats; a més a més, aquest Servei aconsegueix la seva tasca des del nivell d'alfabetització fins a Graduat Escolar; en aquests moments no té previst incloure cap més tipus de curs.

Aquest buit legal existent fins ara, es tradueix en una heterogeneïtat de les diferents escoles en funcionament i en dificulta la creació d'altres de noves, essent en la major part els Ajuntaments els que han d'assumir la tasca subsidiària i

(passa a la plana següent)

28

de

desemebre

Alerta

amb

Claris

Immacent

b ha !!

LA BRUTÍCIA O LA DEIXADESA

Som bruts per naturalesa? L'individualisme que ens característic ens porta a condemnar i a sentir fàstic per la porqueria dels altres, sense adonar-nos de la pròpia. Sembla com si aquesta fos menys indesitjable.

Tothom es preocupa de tenir la casa neta. Però al carrer tots lliurem la nostra repressió i gairebé trobem un gust sàdic en escampar la nostra brutícia per tot arreu; carrers, places, rius, camps, muntanyes, tots plens de deixalles: paquets de cigars buits que llencem, les escombreries deixades en recipients no adequats, llaunes, ampolles, papers, etc, etc. Qui és conscient en fer un acte d'aquest, que està molestant i perjudicant els altres? L'absència d'un sentit comunitari i social ens condiona.

Actualment s'esta portant a terme una campanya publicitària, educativa i de sensibilització que tot fent-ne cas i esforçant-nos en esmenar molts dels nostres hàbits portarà a un millorament de

l'estat higiènic del nostre entorn. D'altra banda, si és veritat, com algú va dir, que tot membre que no s'utilitza queda atrofiat, cal esperar que no se'ns atrofiï el bon gust i la sensibilitat.

Conselleria Salut Pública
i Qualitat de Vida

ESCOLA D'ADULTS O COM
COMPLETAR UNA EDUCACIÓ
MINVADA I DEFICIENT
(ve de la plana anterior)

«

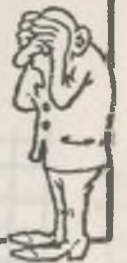
amb les importants despeses econòmiques que això comporta.

Concretament aquest curs l'escola d'Arbúcies té un pressupost de 1.000.000 de ptes; l'Ajuntament d'Arbúcies compta, no obstant, amb el suport de la Diputació de Girona, de la Cambra de Comerç de Girona, de la Generalitat de Catalunya i del P.P.O. de Girona.

Crec que és la Generalitat de Catalunya, la que ha de potenciar les Escoles d'Adults, intentant que a cada poble en funcioni una, dotant-les de tots els mitjans perquè puguin tenir una continuïtat i ampliació dels cursos.

Dolors Horta
Regidora de Cultura

“No n'hi ha per tant, home”

La publicitat a PERXADA està a l'abast de tothom.

LLIBRERIA

el pont

Pont, 3. Arbúcies

LES PARRÒQUIES S'ENVELLEIXEN PROGRESSIVAMENT

La revista PERXADA ens hem adreçat a **Francesc Planella i Arnau**, mossèn de la nostra Parròquia, per fer un petit balanç d'aquest primer any llarg de conviure amb nosaltres.

Pregunta. Com valoreríeu aquest temps de convivència entre nosaltres?

Resposta: És un temps que m'ha permès anar valorant les possibilitats de treball, descobrir valors desconeguts per a mi, establir contactes personals, escoltar iniciatives... M'adono de la limitació de moltes il·lusions forjades i de la **po-bresa** amb què ens movem els primers responsables de les parròquies. Voldria dir també que entre tots tenim de anar construint un poble en el qual hi hagi un respecte profund per les persones, si guin quines siguin les seves opcions polítiques, religioses, culturals... I que sapiguem crear un clima de diàleg en la diversitat.

P. Si avui posem el termòmetre a la vida de la Parròquia d'Arbúcies, quin us sembla que seria el resultat?

R. És molt difícil posar en xifres de termòmetre la vida parroquial, que en l'últim terme és la vida de la fe. Perquè la parròquia com institució o entitat no és res si no és una manifestació de fe, impulsadora d'evangelització. A quin nivell de evangelització o de fe ens trobem? Potser hauríem de contestar-ho individualment els qui ens sentim membres de la comunitat parroquial. La meva impressió és que es

va caminant cap a una femés conscient, més opcional, no tan hereditària i rutinària. De tota manera, sembla que encara falta un llarg camí a recórrer.

P. Quins projectes hi ha en endavant?

R. Projectes se'n fan molts, si més no sobre el paper. A vegades compta més la il·lusió de fer projectes que les forces per a dur-los a terme. Ja sabeu que hi ha en projecte el Consell Pastoral Parroquial. S'hi estan

fent passos. Vull remarcar que, de cara als infants, hi ha pensades unes celebracions eucarístiques una vegada al mes a la Capella de la Pietat. Ja s'ha fet la primera, per cert amb poca assistència d'infants. Vull dir també que estem pensant en la possibilitat d'una colònia d'estiu per a infants. Això comporta, en primer lloc,

la preparació de caps i monitors joves. S'ha fet una reunió de joves, per cert molt poc concorreguda. Per a dur-ho a terme cal també el compromís de pares interessats, la creació d'un grup que treballés per l'educació integral dels infants mitjançant l'esplai. Caldrà espavilar-se aviat per trobar una casa de colònies i, si pot ser, a la llarga tenir-ne una de pròpia que pogués servir per a trobades de jovent de cap de setmana...etc. Es pensa convocar els pares interessats a una reunió per veure com es pot dur a terme. Això potser és el més sobresortint.

EL CONSELL PASTORAL, QUE TOT
JUST COMENÇA A CAMINAR, L'ESTEM
PORTANT UN GRUP REDUÏT
DE PERSONES

P. Parleu-nos del Consell Pastoral, que ja sabem que està en marxa.

R. Un Consell Pastoral és l'organisme que canalitza la responsabilitat dels membres de la comunitat parroquial. En sentim la urgència però costa anar-lo fent realitat. Com us he dit, hem començat a treballar-hi per a dibuixar-ne els trets, objectius, funcionament, però tot just estem donant els primers passos. Un grup reduït

(passa a la plana següent)

(ve de la plana anterior)

«

de persones hi estem fent camí. Intentem que no ens neixi una realitat morta sinó que sigui una eina que serveixi. Per això mateix, es tracta més d'un "projecte" que d'una "realitat".

P. És cristià només el qui va a missa?

R. Ser cristià és declarar-se seguidor d'aquest personatge extraordinari que és Jesús de Natzaret. Això implica una actitud davant la vida, un estil d'acord amb l'evangeli, una manera de obrar davant la vida, un estil d'acord amb l'evangeli, una manera d'obrar que afecta a totes les parcel·les de la vida. Amb tot, no es tracta només d'una "ètica". La fe arrenca d'una experiència gratificant, capgiradora: que el Senyor Jesús continua tenint una influència en la nostra vida, en la història. Ara bé, una experiència d'aquesta mena no es pot quedar en la pura interioritat; demana ser expressada i compartida com tota vivència plenament humana. Jo enquadraria la "missa" dintre d'aquest marc. La conclusió s'imposa per ella mateixa i em penso que queda contestada clarament la vostra pregunta: la sola missa no és senyal de cristianisme.

P. Digue-nos la vostra postura sobre:

El bateig dels infants.

BATEJAR-SE VALDRIA LA PENA QUE FOS FRUIT D'UN DECISIÓ PERSONAL I NO PER DELEGACIÓ

R. Em plantegeu qüestions serioses, difícils, que dema-

narien consideracions i matisos que no podem fer en aquest breu espai de temps. El bateig dels infants ofereix diversos problemes. Un primer problema seria la motivació d'aquells que demanen el bateig dels infants. ¿Per què es demana el baptisme? Per una pressió social? Per una necessitat psicològica (semblaria que falta alguna cosa a l'infant)? Per una certa creença en un Déu que no és, en molts casos, el Déu que ens presenta l'evangeli? O bé es demana el baptisme perquè hom vol oferir als infants el programa de vida que presenta Jesucrist,

que ha il·lusionat als qui bategen l'infant?

Però hi ha un altre problema: per què s'ha generalitzat el baptisme d'infants convertint-lo en l'únic baptisme normal i considerant extraordinari el baptisme d'adults? No hauria de ser al revés? Jo penso que hem infantilitzat el baptisme i ha perdut la gran força significativa de canvi de vida, capgirament personal, decisió seriosa... L'hem desvaloritzat. És tan seriós això de ser cristià i batejar-se que valdria la pena que fos fruit d'una decisió perso-

nal, conscient, i no per delegació.

P. Les primeres comunions.

R. Les primeres comunions ofereixen una problemàtica semblant. Per començar ja no m'agrada el nom de "primera Comunió". Aquí s'explota el sentiment de la novetat de la "primera vegada". Es tracta d'una altra cosa. La primera comunió és l'esclat d'una realitat que punteja: La fe en Jesucrist.

A LA PRIMERA COMUNIÓ PREVALEIXEN ELS INTERESSOS DE LA SOCIETAT DE CONSUM, DE REUNIÓ I DE FESTA FAMILIAR PER DAMUNT DEL SIGNIFICAT RELIGIÓS

Aquesta celebració suposa la iniciació en la vida cristiana, vol ser la integració en la comunitat que celebra la fe. Ho és? Aquí hi ha la qüestió. La primera comunió està bloquejada des de molts angles: interessos econòmics de la societat de consum (regals...), reunió i festes familiars (àpats, fotografies), elements sentimentals (fa il·lusió veure el nen o la nena objecte d'atencions públiques...), Elements que es col·loquen massa sovint en primer pla i desfiguren el significat de la celebració religiosa, l'únic que de debó interessa. De part de l'infant t'adones que massa vegades no sap o no és capaç de saber que es porta entre mans. Per això hi ha intents de retardar més l'edat de la Primera Comunió. Cal un replanteig noble, sincer i desapas-

sionat.

P. Les celebracions del matrimoni.

R. Pel que fa a la celebració del matrimoni caldria veure també la motivació dels qui demanen la celebració religiosa. El matrimoni religiós hauria de ser fruit d'una opció per Jesucrist. Celebrar la fe és, en aquest

EL CASAMENT CIVIL TINDRIA DE SER PER ALS QUI NO S'HAN DECIDIT EN QÜESTIONS DE RELIGIÓ, MENTRE QUE EL CASAMENT RELIGIÓS SERIA EXPRESAR I CELEBRAR LA PRÒPIA FE

cas, celebrar la presència de Jesucrist que potencia, enforteix, envigoreix l'amor i li dóna una nova volada. Caldria normalitzar plenament dues menes de casaments: el civil i el religiós. El casament civil seria normal per als qui no han fer cap decisió religiosa. El casament religiós no seria complir un acte de societat sinó expressar i celebrar la pròpia fe. És un problema seriós per a la parròquia. Caldria organitzar trobades entre les parelles que demanen casar-se per l'església per ajudar a prendre consciència del que significa l'amor en la perspectiva cristiana. És una qüestió de coherència i autenticitat, ¿no us sembla?

P. Manera de viure el Nadal.

R. La manera de celebrar el Nadal no deixa de ser preocupant. Estem bombardejats per tots cantons: mitjans de comunicació; socie-

tat de consum; campanyes propagandístiques; manipulació de sentiments de tendresa, alegria, desig de felicitat.. Els qui ens professem cristians ens podem limitar a una celebració bonica, estètica, alegre...? Si el Nadal és quelcom significatiu vol dir que creiem en l'amor, en l'alliberament de Jesucrist i ens hi sentim compromesos. Aquest proper Nadal potser ens hauria de fer més solidaris de tots els qui sofreixen. Pensem en les greus conseqüències de les inundacions, en els parats... Aprenem a celebrar-lo amb sobrietat i compartir les an-

goixes dels altres? El Nadal és prendre's seriosament l'home.

P. Les misses de cada diumenge.

D'ENÇÀ LA REFORMA, S'HA GUANYAT PARTICIPACIÓ. PERÒ, EN-CARA FALTA UN LLARG CAMÍ A RECÓRRER

R. Les misses del diumenge han guanyat en participació en general, d'ençà de la reforma litúrgica: introducció de les llengües vives, cant de tot el poble, altar de

cara el poble, lectors variats... Però em sembla que encara ens falta un llarg camí a recórrer per a convertir-les en veritables "reunions de família", festives, entusistes, compromeses... El legalisme, la rutina, el pur compliment d'una obligació, han malmès la vida de fe centrada en Jesucrist.

P. Quin grau de participació creieu que té el jovent d'Arbúcies en la vida Parroquial?

R. La presència i participació dels joves a la vida parroquial, cal reconèixer que és minsa. Caldria preguntar-nos el perquè. Deu ser una realitat una mica complexa. El cert és que les nostres parròquies van sofrint un progressiu envelliment: ens falten aires juvenils. A tots ens deu faltar esperit creador i força imaginació per a presentar el missatge sempre nou i capgirador de l'evangeli de manera que encara sigui capaç d'engrescar els nostres joves. Ens cal redescobrir la jovialitat de la nostra fe cristiana.

P. El creixement de la conscienciació política, pot influir en la vida religiosa d'un poble?

R. La conscienciació política té una influència evident en la vida religiosa. És un tema del qual podríem parlar llargament. El cristianisme té una dimensió política, és a dir, pública, social. La presa de consciència social fa viure la religió en una altra dimensió, fugint del risc d'una fe privatitzada., viscuda gairebé

(passa a la plana següent)

(ve de la plana anterior)

«

exclusivament a nivell subjectiu. També ens trobem que l'Església ha canalitzat moltes inquietuds socials, humanistes, que avui van trobant el seu propi estatut en la societat: és una altra interrelació fe-política. Potser caldria afegir, encara, que alguns moviments d'Església (J.O.C....) han creat autèntics militants polítics, socials.

P. Ha valgut la pena el viatge del Sant Pare?

R. Resulta difícil de fer un judici equilibrat de la visita del Papa a Espanya. El Papa és un autèntic líder engrescador, lluitador avessat als contratemps, incansable, d'un estil (val a dir-

ho) que no convenç a tothom. Quan ens parla a persones de l'Església ens recorda allò que és més tradicional. En aquest sentit no ens ha dit pas coses noves: ens ha recordat les de sempre. En les seves incursions als temes socials, del treball... la seva gran preocupació és l'home, que ocupa el lloc central. Cito, de memòria, aquesta frase important: "L'home no va a la recerca del capital sinó el capital a la recerca de l'home". Els interessos humanístics estan per damunt dels interessos econòmics.

ELS INTERESSOS HUMANÍSTICS

ESTAN PER DAMUNT DELS ECONÒMICS

Per part de les multituds que l'aclamaven devia haver-hi actituds de tota mena. La impressió meua és que massa

sovint es tractava d'engrescaments superficials, que no responien pas ni de bontros a una manifestació de religiositat. S'ha dit que certs sectors eclesials havien intentat manipular aquesta visita. Personalment no acabo de veure clar aquest tipus de manifestacions. Prefereixo coses més sobries, no tan cridaneres ni tan periodístiques o televisives. No sabria dir com caldria organitzar una visita d'aquesta mena, però jo la veuria més de cara endintre de les comunitats cristianes locals, per infondre'ls ànims, il·lu-

sió, esperança, desig de renovació, fidelitat a l'evangeli sense afegitons...

P. Què n'ha quedat?

R. No ho sé. Deu haver arribat l'hora de fer valoracions serenes. Em sembla que, en un nivell més profund, cal resituar evangèlicament la figura del Papa en la perspectiva d'un servei en l'amor. Cal replantejar igualment la importància de les "Esglésies locals" (diòcesis), amb tota la seva capacitat i poder decisoris, fugint de l'excessiva centralització a Roma.

P. Amb la nova Prelatura,

els de l'Opus seran cristians de primera categoria?

R. La creació de la nova Prelatura de l'Opus ha causat desconcert en amplis sectors eclesials. És una figura jurídica nova una mica estranya i contradictòria. Si les Esglésies locals (diòcesis) tenen el seu relleu, ¿per què construir una entitat jurídica a part, centralitzada a Roma? ¿On queda el rol de cada Bisbe? ¿Es busca una independència del propi Bisbe? Tot això no és massa clar. D'altra banda, em sembla que no estem en temps de creació de noves figures jurídiques. L'evangeli és vida i sempre s'escapa de la llei, la sobrepassa. Cal anar per altres camins de renovació cristiana menys vistosos, menys legalistes, més evangèlics, més "pobres".

P. Llegiu PERXADA?

R. Sí, encara que no pas punt per punt i ratlla per ratlla.

P. Què en penseu?

R. Primer, em sembla que hauria de sortir amb més regularitat. Després, hauria de estar molt més atenta a la notícia local concreta que, sens dubte, deu ser el que més interessa al lector. Hi trobo a faltar aquest ventall -si voleu- de petites notícies de tota mena que deuen ser el nostre pa de cada dia i que deuen anar teixint la història de la nostra vila. Potser aniria bé també un racó de bibliografia... Penso que caldria mantenir PERXADA com a òrgan d'informació local, com a instrument de convivència ciutadana, com una plataforma de diàleg, com a eina que fomentés un sa pluralisme en el respecte mutu...

Dr. MABUSSE, POETA

DIUEN, FABI, LES CRÒNIQUES ELECTORALS
QUE ARREU DE LA NOSTRA NACIÓ
S'ESCOLTÀ UNA MILIONÀRIA ACUMACIÓ
AL SABER-SE ELS RESULTATS FINALS

TAMBE MOLTS SENTIREN AFLICIÓ
AL VEURE i U.C.D
SAGASETA I EL P.C.E
AGONITZAVEN SENSE SOLUCIÓ

I MIRA, FABI, COM VA ANAR L'AFER
QUE FINS I TOT EL PRESIDENT
AQUELL SANT I JUST HOME DE PAPER

VA QUEDAR SENSE SEIENT.

I EL "DUQUE" I EN CANILLA
LLUNY DEL "BANCO AZUL" LLUENT

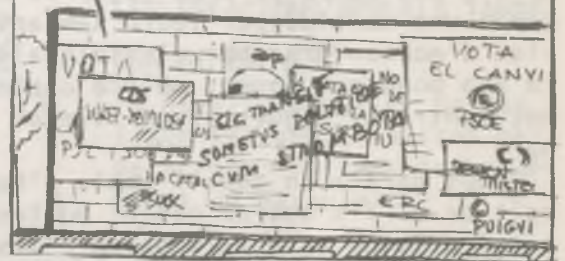
S'ELS VEN FETS PAPILLA.

el President del Govern ho ratifica:
els Reis Màgics segueixen estafant a Hisenda

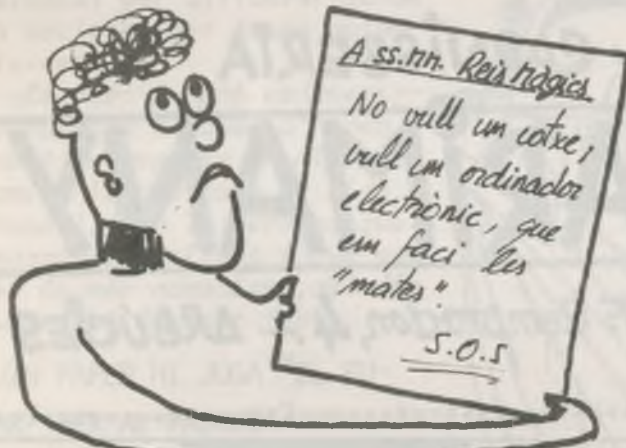
el racista KU-KLUX-CLAN diu que tots el tres
reis són blancs: dos "són pintats!"

DARRERA HORA: els Reis Màgics es declaren
en suspensió de pagaments.

Reia 82

ELS REIS D'ALGUNS "NENS" CANVIATS

Reia 82

HOSTAL PARC

CUINA CATALANA

Dasseig Mr. A. Serras

TELF. 86.00.87 - ARBÚCIES

VISCA

Aquell era un poble molt especial. Tot se celebrava amb un sopar. Qualsevol acte, fet o curset es començava amb un sopar, es feia mitja part amb un sopar i, finalment, s'acabava amb un sopar. Arribà un moment en què la gent d'aquell poble passaren l'àpat fort del dia al darrer.

Els anglesos comencen el dia amb un bon esmorzar, els espanyols el continuen amb un dinar feixuc i carregat de pa, patates i mongetes, i en aquell poble l'acomiadaven amb un sopar d'allò més tronat. I la desgràcia d'aquells pobres estòmacs no s'acaba aquí, no, perquè a aquells curiosos vilatans els agafà la curiosa costum d'acabar d'acabar el dia amb xampany. Perdó, aquí se m'ha escapat una mentida, per veure xampany no havien d'acabar d'acabar el dia; qualsevol hora era bona per aquest mal de cap de l'estómac, mentre hi hagués algun "visca" per entonar.

Temps enrera en aquell poble s'havia fet molt de vi i s'anaren obrint moltes tavernes. Ara ja no se'n feia gaire i les tavernes anaven tancant, però cada dia se sentien

més "visques". Eren "visques" de tots colors i gent d'altres pobles quan podien es traslladaven a aquella vila per cridar "visca" al que fes falta. A la Guia Mac.Guinness-Selva d'aquell poble, aquell any es comptabilitzaren tres-cents seixanta-cinc milions de "visques". Això passà en un any d'estranya, per com era d'infreqüent, i gran llibertat d'expressió. Tothom temia que quan arribés un dia en què només es poguessin dir la meitat dels "visques" i només la meitat de la gent. L'altra meitat hauria de refugiar els seus estoics estòmacs a les patates, les mongetes i el pa dels dinars d'aquell estat. Però, abans això no arribés, un dia, quan el "gran Jefe" de la comunitat de pobles amb la mateixa bandera anà a visitar-lo per veure com n'estaven d'alegres, es cridà un "visca" tan gros que encara segueix retrunyint per les muntanyes dels voltants i als cervells d'aquells vilatans que, mentrestant, aniran cridant "visques" i què, si arriba algun dia en que no els ho deixen fer, sempre tindran aquell retruny amb ells.

Josep M. de l'Estany

CONFITERIA
CONAIRE

F. Camprodon, 12
ARBÚCIES

CARNISSERIA

ARIMANY

F. Camprodon, 4. - ARBÚCIES

BAR
EL CENTRE

F. Camprodon 32
ARBÚCIES

TORRES

RELOTGERIA • GÈNERES DE PUNT

C/ F. CAMPRODON, 5

TEF. 86.00.55 - ARBÚCIES

TU PASSES?

-El passota es veu amb un aire de superioritat sobre els altres.

-El passota és una persona incapaç de prendre una decisió.

MODA O ACTITUD DE VIDA?

-Una nova manera de gaudir de la vida, que inclou una sèrie d'aspectes: música, "xocolata", una manera d'entendre les relacions socials, les sexuals...

-El jovent d'ara passa d'èsser criatures a passotes, sense haver tingut les vivències que donen a la persona un cert grau de maduresa, sense haver-se convertit en persona adulta. Els és més fàcil seguir el corrent, allò que es porta, per pur esnobisme, com una moda, sense plantejar-s'ho.

-El passotisme és una lluita personal per alliberar-te de la societat, per ésser autosuficient.

-Es cert que pot esdevenir-se passota a causa d'haver rebut sotregades en altres camins (o actituds de vida preses), però la persona que reacciona així, tot i que pot ser és més conscient, cal dir que també és molt feble.

QUIN PAPER HI JUGA "EL FUMAR" PER AL PASSOTA?

-Dins la gent que fuma hi pot haver qui ho faci per esnobisme (a Arbúcies la majoria), com anys enrera es disputaven baralles o es beu alcohol.

-Si bé l'alcohol es pot considerar com "la droga legal de l'individu integrat a la societat, el haixix i les altres drogues il.legals de l'individu que lluita de manera personal contra la societat.

ELS PASSOTES PROVENEN D'UNA DETERMINADA CLASSE SOCIAL?

-Deixa't d'orgues, si ets "cap de turc" ho seguiras essent; en canvi si tens família amb peles pots estar ben tranquil.

-La droga pot ésser, malgrat tot, un principi polític, la burgesia fou qui l'introduí i qui se n'aprofita.

HI HA TAMBÉ UN CERT SENTIT DE LA PROPIETAT, EN QUANT A PERSONA, PEL QUE FA A LA RELACIÓ DE PARELLA, PEL PASSOTA?

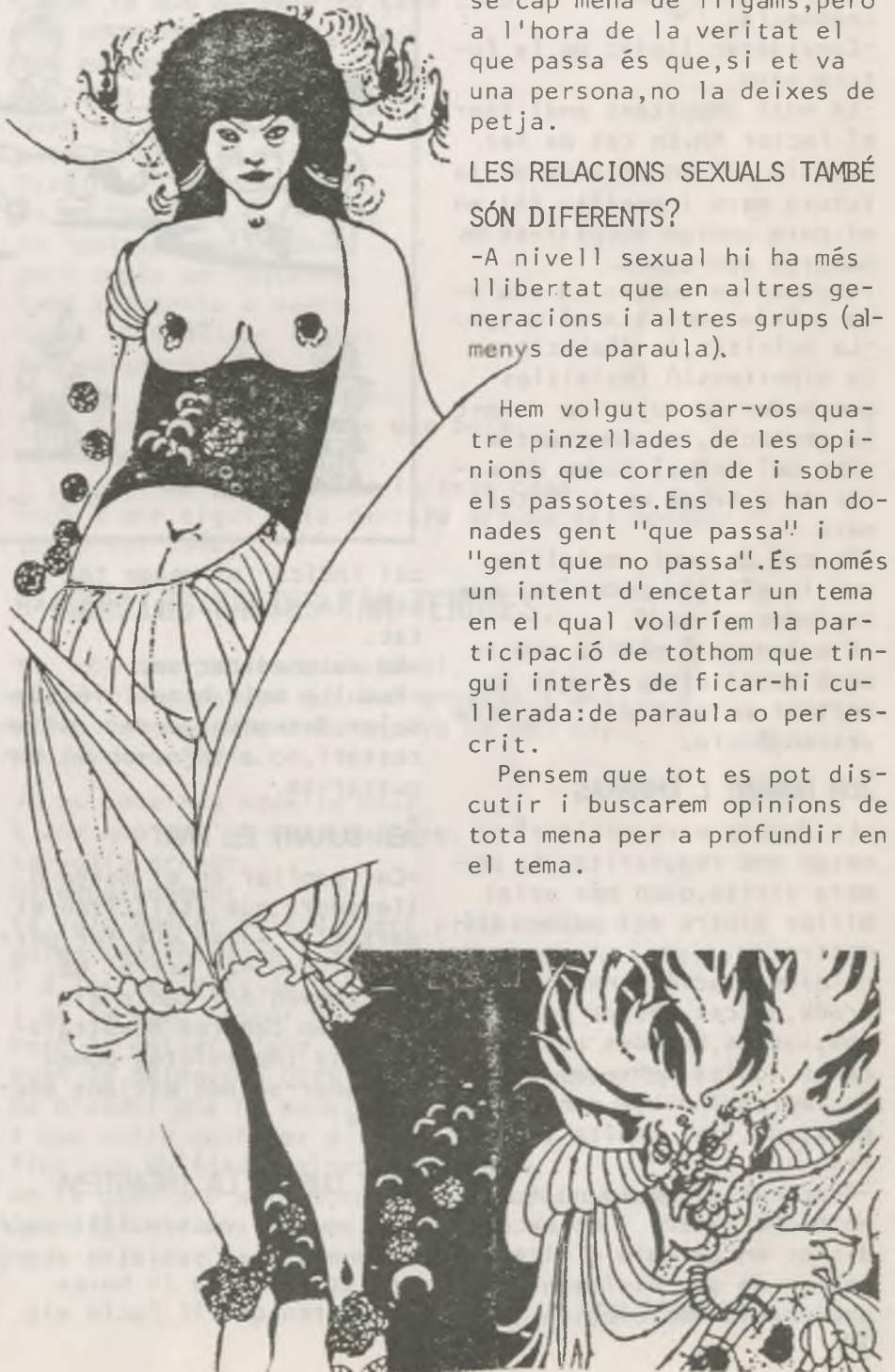
-D'entrada creiem que hi ha d'haver una total llibertat per anar amb qui vulguis sense cap mena de lligams, però a l'hora de la veritat el que passa és que, si et va una persona, no la deixes de petja.

LES RELACIONS SEXUALS TAMBÉ SÓN DIFERENTS?

-A nivell sexual hi ha més llibertat que en altres generacions i altres grups (almenys de paraula).

Hem volgut posar-vos quatre pinzellades de les opinions que corren de i sobre els passotes. Ens les han donades gent "que passa" i "gent que no passa". És només un intent d'encetar un tema en el qual voldríem la participació de tothom que tingui interès de ficar-hi cullerada: de paraula o per escrit.

Pensem que tot es pot discutir i buscarem opinions de tota mena per a profundir en el tema.

COM PREVENIR LA SUBNORMALITAT

Cal tenir en compte:

1ER. ABANS DE L'EMBARÀS

- Davant la possibilitat de portar fills al món, cal visitar un metge.
- Investigar factors genètics o hereditaris, el desconeixement dels quals pot provocar subnormalitat a la nova descendència.
- Considerar l'edat de la futura mare.
- És molt important analitzar el factor Rh. En cas de ser negatiu (-) en la sang de la futura mare i positiu (+) en el pare podran adoptar-se les mesures oportunes.
- Vacunar-se contra la rubiolla prèvia consulta al metge.
- La nefritis, la diabetis o la hipertensió (malalties que poden agreujar-se durant la gestació, incrementant el risc del fetus) poden detectar-se a temps en la futura mare.

- En cas de tenir malalties com la sífilis poden ser contagiades al nadó.
- L'orientació mèdica sempre serà beneficiosa i molt important pels pares i la seva descendència.

2ON DURANT L'EMBARÀS

- La futura mare visitarà el metge amb regularitat. La primera visita, quan més aviat millor dintre del primer trimestre.
- L'alimentació sana i equilibrada, no cal abusar de greixos, sucres, begudes refrescants (coles, refrescs, etc.) és imprescindible menjar carn peix, ous, llet, fruita i verdures.
- Procurar al màxim no fumar, no beure licors i no excedir-se en el cafè o el te.
- Abans de ser visitada en exploració radiològica (RX),

cal indicar al metge tan sols la suspita del nou estat.

- No automedicar-se.
- Resulta molt beneficiós: passejar, descansar, dormir el necessari, no alterar-se ni disgustar-se.

3ER DURANT EL PART

- Cal confiar en el metge o llevadora que assistiran el part, ells saben que fer perquè el nou nat arribi bé.
- És convenient tenir els fills en centres hospitalaris. Els imprevistos poden subsanar-se amb mitjans adequats.

4ART DURANT LA INFANTESA

- Cal que el vostre fill sigui reconegut pel pediatre abans de les primeres 24 hores.
- Procureu que li facin els

anàlisis de Detecció precoç de malalties metabòliques (1). El metge ha de vigilar periòdicament el creixement del fill.

- El retard en la maduració del sistema nerviós pot i s'ha de detectar sense demora. Aneu al metge davant de qualsevol dubte.
- Continueu tenint al dia el calendari de vacunació.
- Proporcioneu al nou nat, aire pur, sol i aliments sans.
- Controleu l'oïda i la vista.
- Les carícies i l'afecte dels pares són necessaris pel bon creixement del fill.
- Observeu el seu somriure, els primers passos, com avança en el llenguatge, postures que pren, etc.

- No vulgueu fer de metges receptant allò que ha anat bé a la veïna.

-La rapidesa en detectar malalties infeccioses (meningiti, encefaliti) és vital per evitar la subnormalitat. Consulteu davant de qualsevol suspita.

-Vigileu la seva higiene.

-No pegueu ni crideu el vostre fill: cal que entengui les coses explicant-les i persuadint-lo.

SE DIVERSOS FACTORS

-Els medicaments que es guardin en lloc segur; un descuit pot ser molt lamentable.

-També són perillosos els productes tòxics, detergents, pintures, esprais, insecticides, locions, etc.

Més endavant, intentarem tractar més detalladament cada un dels apartats que hem apuntat.

**Conselleria de Salut Pública
i Qualitat de Vida de
l'Ajuntament d'Arbúcies**

(1) En cas que la vostra clínica no disposi d'aquest servei, podeu sol·licitar un equip de presa de mostres de l'Institut de Bioquímica Clínica de la Diputació de Barcelona. Dr. Sabater. C/ Flor de Maig s/n. Cerdanyola. Telf. (93) 692 56 04.

NO ET PUC OBLIDAR

Temps fa que no veig la teva cara.

Són pocs dies.

Són moltes estones.

Fa temps que no la veig.

Quan miro no la veig;

quan no miro la veig.

Però no la veig.

És un fantasma.

Un fantasma molt bonic,

però només un fantasma.

Vull tornar-te a veure.

No et vaig deixar lluny.

Ara potser hi ets.

Però la teva cara m'atrau.

I la terra no és més que una bola,
un mocador arrugat.

I jo vull tornar a veure la teva cara

encara que sigui a la darrera arruga del mocador.

(Juny del 1982)

D'AQUELLES GALTES TAN TENDRES...

No són dos petons qualssevol,

són els dos petons que han encetat l'any;

m'han fet veure que començava un nou any,

un any més fresc.

Jo no coneixia aquella noia.

L'any nou era el seu somriure.

La volia trobar.

Desesperadament.

La vaig buscar pels carrers, places, somnis,

guies telefòniques, diaris i programes de televisió.

I a les revistes del cor.

I no la vaig trobar de foll com anava.

Però, ja entrat l'any,

quan la primavera obre les primeres poncelles

me n'adoní que no coneixia ningú

i que volia conèixer a tothom,

fins una oblidada veïneta de sempre

en la qual amb ulls sorpresos hi vaig descobrir

la noia dels dos petons.

Bon Any Nou.

J. M. de l'Estany

L'ORTIGA (URTICA)

L'ortiga que tots coneixem i considerem, ben equivocadament, com una "mala herba" és una de les plantes més corrents i conegudes que creix abundantment al llarg dels camins, al peus dels murs i entre els enderrocs.

Malgrat la mala fama que té, degut a les doloroses picades que ocasiona, pot considerar-se com una de les plantes amb més propietats medicinals, alimentícies i, fins i tot, industrials.

L'ortiga és una planta vivaç que té de 0,50 a 1 m. d'alçada amb fulles ovals i dentades d'un color verd fosc i cobertes de pèls urticants. És molt rica en vitamina C. El seu poder urticant és més o menys accentuat segons l'època de l'any o l'estat atmosfèric... piquen menys després d'haver plogut i en temps calurós. De totes maneres aquest poder urticant desapareix immediatament per la cocció i també el perd d'una manera natural al cap de dotze hores de ser recol·lectades.

Propietats medicinals: Des de l'antigor l'ortiga s'ha considerat com un poderós hemostàtic per lluitar contra les hemorràgies en forma de suc o cataplasmes, amb la planta fresca i aixafada. Les infusions d'ortiga són un bon depuratiu i un antidiarreic. Poden utilitzar-se també per fer gargarismes en cas d'angines o per a netejar i desinfectar les afeccions de la pell tals com èczemes, acnè i herpes. I, sobretot, diuen que l'ortiga és un excel·lent antireumàtic, especialment pels qui tenen el valor de servir-se'n com si fos un guant de fricció...

PROPIETATS ALIMENTÀRIES

En forma de crema o puré (barrejades amb patata per tal de donar consistència a la preparació) podem incloure-les en els nostres menús. O, simplement, bullides com a verdura -són semblants als espinacs de gust- o bé utilitzant les fulles joves que tenen un sabor un xic salat, en les amanides compostes. En tots els casos són molt digestives i poden recomanar-se als anèmics, als dèbils, als convalescents i als vells. Menjar ortigues a temps, equival

a defensar-se de la grip i

el llenguatge popular

INCORRECTE

CORRECTE

Navaja.....	<i>Navalla</i>
Navarro.....	<i>Navarrès</i>
Negrito.....	<i>Negre</i>
Ninxo.....	<i>Ninxol</i>
Ninyera.....	<i>Mainadera</i>
Nombrament.....	<i>Nomenament</i>
Nombrar.....	<i>Nomenar o anomenar (segons el cas)</i>
Nochebuena.....	<i>Nit de Nadal</i>
Novia.....	<i>Promesa o xicoteta</i>
Número.....	<i>Nombre o número (segons el cas)</i>
Nutrir.....	<i>Nodrir</i>
Nort.....	<i>Nord</i>
Nota aclaratoria..	<i>Aclariment o nota aclaridora</i>
Novillo.....	<i>Vedell</i>
N'hi havia horrors.	<i>N'hi havia molts</i>
Ni jota.....	<i>Ni un borrall</i>
Ni molt menos.....	<i>Ni de ben tros</i>
Ni si quiera.....	<i>Ni tan sols</i>
No aclarar-se.....	<i>No aclarir-se</i>
No apreteu.....	<i>No empenyeu</i>
No esta mal.....	<i>No està malament</i>

DIÒICA)

dels seus mals resultats.

PURÉ D'ORTIGUES

Ingredients: oli, una ceba, tres o quatre patates, mantega o crema de llet, brots tendres d'ortiga.

Calçar-se uns guants de jardiner i recollir una bona quantitat de brots tendres d'ortiga (evitar i no aprofitar les tiges que són llerenyoses). Rentar-les i trinxar-les. Posar l'oli en un cassó i fregir-hi la ceba ratllada, deixant-la coure sense que agafi color. Afegir-hi les ortigues i remanar-les durant cinc minuts. Tirar-hi les patates, tallades ben fines i un litre d'aigua calenta. Fer-ho bullir un quart d'hora, apartar-ho del foc i batre-ho uns moments amb la batedora mecànica. Servir-ho tot seguit, posant una cullerada de crema de llet o una nou de mantega a cada plat. Acompanyar-

ho amb daus de pa fregit.

PROPIETATS INDUSTRIALS

Les ortigues seques poden utilitzar-se en l'engreix de l'aviram i del bestiar barrejades amb cereals o fenc, amb molta més efectivitat que no molts dels granulats del comerç.

Posades en infusió i deixades alguns dies al sol constitueixen un adob immillorable que afavoreix i regularitza el creixement dels vegetals.

Les fibres de les ortigues poden fer-se servir per fer cordes o teixits semblants als realitzats amb el cànem.

I, finalment, la rel d'aquesta planta pot utilitzar-se per tal d'obtenir un tint natural de color groc.

Mercè Grau

Ni pisca..... *Ni gota*
No m'aclaro..... *No m'hi entenc*

"Nombrar". Aquest castellanisme s'ha de substituir per **nomenar** quan volem indicar que s'ha designat algú per a un

càrrec o responsabilitat. Exemples: *L'han nomenat tresorer. L'han nomenat ministre.* I per **anomenar** quan volem esmentar algú o alguna cosa pel seu nom. Exemp: *Durant la conversa us varen nomenar dues o tres vegades.*

"Nòvia". D'aquest castellanisme se'n pot prescindir sense dificultat. Si no volem dir **xicot**, perquè muda poc, podem dir també **promesa**. Cal recordar que "nòvia o nòvio" no poden ésser substituïts per **nuvi** o **núvia**, paraules que tenen un altre significat. Els nuvis són una parella que estan a punt de casar-se.

Número o nombre. Número indica ordre. Nombre indica quantitat. En el primer cas podem dir: *La casa número 7. Un número de la rifa. Un número d'un diari.* En el segon cas: *Gran nombre de persones. El nombre enter o fraccionari. Restar un nombre d'altre.* Podem usar **nombre** en lloc de **número**; però és un castellanisme emprar **número** en lloc de **nombre**.

Josep Auledas

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1000 PESSETES

CONCURS Nº 29

TRADICIONS DE NADAL

1. Dels tradicional Pastorets que es representen a la nostra vila, en saps el nom dels dos personatges protagonistes?
2. Al Principat de Catalunya és tradició que els infants el dia de Nadal, facin...
3. Les nades que canta el cor Parroquial durant les festes nadalenques, són del compositor local...
4. Fa 18 anys que es representava per primera vegada a Arbúcies...

Foto Josme

SOLUCIÓ CONCURS Nº 28

1. 1873
2. Anònim
3. Dia II
4. Pagès i Pageda
5. Vescontes de Girona i vescontes de Cabrera

Nota. No havent-hi hagut cap resposta correcta, s'acumularà el premi per al mes vinent.

Envieu les respostes a PERXADA d'Arbúcies o porteu-les a l'oficina de la Caixa de Pensions o a la Biblioteca.

Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom dels guanyadors.

breu

Actualitat de la Llar-Esplai.

Aquest mes de desembre, a la Llar-Esplai s'hi han celebrat un Festival per a commemorar la inauguració del local. Un bon nombre d'afiliats es reuniren en un àpat de germanor i en una agradable vetllada a la sala d'actes de la Llar. També s'organitzà una excursió a la Costa Brava, una conferència mèdica, representacions teatrals i una trobada amb la Junta del Casal dels Avis, de Sant Hilari, en el nostre local social.

Cal destacar que funciona perfectament el servei de Practicant i les visites del Metge rehabilitador. I està previst per a molt aviat el posar en marxa el departament de rehabilitació corporal, diàriament, amb els aparells adequats.

Igualment, s'està gestionant la instal·lació d'un servei de perruqueria per a senyores i senyors.

El professor de piano imparteix les seves classes dos cops cada setmana, a la sala d'actes.

Cada dia són molts els jubilats que passen estones agradables en bona companyia i amiat, a la sala d'estar, de lectura, de costura, etc.

La Junta Directiva i Comissió Adjunta celebren les seves reunions periòdiques d'acord amb els Estatuts de l'Associació.

L'horari d'hivern, de la Llar-Esplai, és: De 2 a 7 de la tarda. Els diumenges, d'11 a 1 del matí i també de 2 a 7 de la tarda.

Associació Jubilats i Pensionistes d'Arbúcies

Divendres dia 10 de desembre, fou lliurat al Sr. Joan Dalmasas i Queralt, el 1er premi literari que, sota el tema "Glossa de la figura de l'agent d'assegurances", convocava la Coordinadora dels Col·legis d'Agents d'Assegurances de Catalunya.

L'acte tingué lloc al restaurant Rosaleda de Girona i fou presidit pel Cap de Serveis de Cultura de la Generalitat Sr. Joan Saqués i el Sr. Joan Burch, president del Col·legi d'Agents d'Assegurances de Girona. Hi assistiren també el conseller de cultura de Girona, Sr. Joan Miró, i l'alcalde i consellera de cultura de la nostra Vila.

Des d'aquestes pàgines de PERXADA, felicitem ben cordialment al nostre convilatà Sr. Joan Dalmasas per aquest premi i l'encoratgem a continuar la seva tasca literària tot oferint-li les nostres pàgines.

L'Associació Protectora de Deficients Mentals Montseny-Guilleries fa saber que, com cada any, fara la campanya Ampolla-Paper el dia 8 de gener de 1983.

Demaneu a tothom que hi vulgui col·laborar que es presenti a 2/4 de 3 de la tarda a la placeta de can Ferragut.

Comptem amb vosaltres!!

La Caixa d'Estalvis Provincial de Girona, dins l'Obra Social de l'entitat, lliurà fa pocs dies les ajudes anuals als centres d'educació especial de les nostres comarques. A la fotografia, veiem el President de la primera entitat d'estalvi de la província donant l'ajuda que correspon a l'Associació Montseny-Guilleries d'Arbúcies.

RAMON DALMAU, SOTS-CAMPIÓ D'ESPANYA I DE CATALUNYA D'AUTO-CROSS

Quan a principis de l'any 1980, en Josep Serrat i en Joan Busquets preparaven amb en Ramon Dalmau un cotxe per participar en proves d'auto-cros, ningú no s'esperava que, dos anys més tard, en Ramon es classificaria en segon lloc del campionat d'Espanya i del de Catalunya.

El cotxe que preparaven era un Seat-850 amb motor de 1430. Un cotxe poc competitiu, però, que per iniciar-se en les curses, va ser ben aprofitat, tot i que el varen trencar en totes quatre curses en que varen participar: Tres a Catalunya i una a Saragosa.

A finals de 1980, va comprar un Fórmula R-1300, un cotxe ja més potent, i que va a començar a donar bons resultats a en Ramon. Un segon lloc a Sant Celoni -que ningú no s'esperava- i en l'altre no va poder acabar la prova de la Jonquera, dies més tard.

Es va animar, i el 1981, amb l'ajut de la casa Jocavi, i amb un cotxe Seat-1800, participa en nou curses, aconseguint dos primers llocs; en tres d'altres es classifica en segon lloc, en una queda el tercer i en tres, no tingué sort i trenca el cotxe. Amb tot, fou un bon any, ja que es classificà en sisè lloc del campionat de Catalunya, i en segon lloc del Provincial.

Amb l'èxit de l'any anterior, inicia el 1982, amb una gran il·lusió. El cotxe respon com ell vol, i la seva moral és molt forta. Amb en Joan Busquets de mecànic comença l'any de la seva total consolidació. Participa en 17 proves del Campionat de Catalunya, i fa dues sortides més enllà del Principat. Corre a Oviedo i a Madrid dues im-

tants curses, classificant-se segon a Madrid i onzè a Oviedo, després d'un petit accident. Però l'èxit més espetarrant l'obté a Catalunya - junt amb Astúries, allò millor de l'Estat - on es classifica el primer en set curses, en set d'altres obté el segon lloc, a més d'un cinquè lloc en una altra, i de dues proves que no pot acabar. Guanya a Vilanova (2), S. Celoni (2), Sils, Lloret i Les Planes. Aquest segon lloc, l'omple de satisfacció, però amb un xic de sort, el campionat no s'hagués escapat. Quan faltaven quatre curses per acabar el campionat, canvien el cotxe i amb ell, no aconsegueixen el que esperaven.

Encara que obtingué un primer lloc, i un de cinquè, en dues curses trencaren el cotxe, i no puntuaren. Llàstima, perquè sols li han faltat cinc punts per quedar per damunt del campió català Sadurní Tarrés, que n'obtingué 822, i pocs més per a superar a

en J. M. Valdés, campió estatal.

L'any vinent, l'espera amb més il·lusió que mai, i estar segur que si el cotxe li respon, el campionat català i estatal, vindran a Arbúcies en la sempre difícil i espectacular prova de l'Auto-cros.

Jaume Sureda

Club Esportiu Arbúcies. Secció Bàsquet. Les que ja no són tan nenes, perquè tenen 13 i 14 anys, i tinguin ganes de jugar a bàsquet, podeu inscriure-vos tot adreçant-vos a: Montserrat Pujolràs.c/Castell, 29. Telf. 860515. Mercè Pelegrí.c/Camprodon, 52. Telf. 860316.

UNA CADENA D'ERRORS

El tancament del camp d'esports arbucienç per 7 partits després d'una petita agressió a l'arbitre de l'encontre Arbúcies-Bianes, ha estat fins aleshores l'última cacicada que el C.E.A. ha hagut de aguantar dels "senyors" que dirigeixen -i molt malament per cert- el futbol català.

El fet d'una agressió és sempre greu i inadmissible, però és molt censurable el fet que, per un encontre tan important, el col·legi d'arbitres escollís un senyor d'ínfima categoria, com es va palesar a l'hora de la veritat.

Després de tantes incongruències i en veure l'actuació desastrosa i provocadora del Sr. Escudero, l'agressió va ser un fet.

El Comitè de Competició va jutjar el fet amb "tanta justícia i imparcialitat" -és norma de la casa- que la clausura del camp per 10 partits va ser una realitat.

L'Arbúcies va presentar recurs al Comitè d'Apel·lació, al qual li va semblar que amb 7 partits ja n'hi havia prou i la sanció quedava força arreglada. El club local no està

d'acord -amb tota la raó- i presenta un nou recurs, aquesta vegada a Madrid, i resta a l'espera d'un veredicta just i satisfactori.

Els imperdonables errors que s'han produït en aquest afer no són altra cosa que la imatge de la trista realitat d'allò que és el futbol estatal en aquest moment.

L'Arbúcies que mereixia ser sancionat per l'agressió a l'arbitre, però no amb 7 partits, car aquesta agressió és la més greu que s'ha produït darrerament en el futbol regional.

Amb tot, petit favor va fer l'agressor al futbol arbucienç, que ara es veu obligat a jugar els partits a Sant Celoni, amb totes les despeses que això comporta, tant per al club com per al soci, que a la fi és el que paga.

Esperem i desitgem que aquest fet no es torni a repetir, al mateix temps que, si volem de veritat futbol a Arbúcies, sabrem comportar-nos millor.

Jaume Sureda

Festa del Pedal. S'ha celebrat els dies 11 i 12 de aquest mes la III Festa del Pedal.

El primer any va reunir a molta gent. L'any passat els joves i els no tan joves no hi van participar tant i aquest any es podien comptar amb els dits de les mans. La mainada, però, no va faltar a cap acte.

Ens vàrem trobar, en la Gran Bicicletada del diumenge, amb molt poca participa-

ció. 0 no hi ha ganes de bicicletes o no hi ha ganes d'anar-hi.

Malgrat tot, estem molt contents d'haver pogut dur a terme aquesta festa en la qual esperem continuar l'any que ve.

Pel que fa al dissabte al matí, es va fer un trial de bicicletes en el qual hi varen participar 15 nanos i els guanyadors varen ser:

1. Conrad Planelles; 2. Josep Vilamala; 3. Joan Garolera.

A la tarda un Quo Vadis? Hi varen participar 13 parelles i foren els guanyadors:

1. Jordi Serradó i Jaume Salvans; 2. Anna Morella i Núria Rodríguez; 3. Mànel Masnou i David Casals

Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els col·laboradors i també als municipals per la seva tasca, la qual varen portar a terme amb molt bon encert.

Grup Xivarri

A casa nostra, a La Selva, i amb una selecció de mobiliari de qualitat per la vostra llar

JAUME RECARENS
• INTERIORS •

Arbúcies, telf. 86 02 96

Representació exclusiva a La Selva de Nobles

**“la Caixa”
Cada dia
més
a prop.**

Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.

CAIXA DE PENSIONS
“la Caixa”

